

сѣ раекы сподобилъ еси, Господи, и мене древомихъ крестнимихъ просвѣтити и спаси мѧ, чете ся девето-то евангеліе (Іоан. XIX, 25—37), слѣдъ това ся пѣжтъ твърде трогателны стихири: зѧ и лѧкавнаѧ сътвори първорожденный сынъ мой израиль, пѣе църква-та отъ лице-то на Господа: **Мене на дрѣвѣ распѣхъ Карава же испроси и отпѣсти. Ужасе сѧ о семъ неко: ты же израилью не ѹсрами сѧ еси.** Остави имъ Отче Свѣтлый, и не вѣдѣхъ бо что сътвориша. Подирь това ся чете десето-то евангеліе (Марк. XV, 43—47). Слѣдъ велико-то славословіе и просителнѣхъ-тѣ ектеніѣхъ: исполнихъ ѹтреннюю молитвѣхъ нашѣхъ **Господевѣхъ** Чете ся единадесето-то евангеліе (Іоан. XIX, 38—42). Най сетнѣхъ при свѣршваніе-то на утреннѣхъ-тѣхъ ся чете дванадесето-то евангеліе (Матѣ, XXVI, 52—66). Предъ всеѹко страстно евангеліе ся пѣе славословіе: **слава страстемъ Твоимъ, Господи, а ся свѣршва съ слова-та: слава долготѣрпѣнію Твоему Господи.** Всичка-та утренья въ великій-тъ петѣкъ ся свѣршва съ общнѣхъ-тѣхъ сугубѣхъ ектеніѣхъ, и съ особенъ отпустъ.

Забѣлъжка. Кога ся четѣхъ страстнѣхъ евангеліѧ, вѣрующе-тѣхъ пѧлятъ свѣщи, въ знакъ на израженіе на любовь-та си къ пострадавшій-тъ за насъ Спаситель.

Отъ благоговѣніе къмъ Голгоескѣхъ-тѣхъ жертвѣхъ, коѣхъ то ѹхъ принеслъ нѣкогашъ въ този день самичѣкъ Сынъ Божій, литургія въ този день ся неслужи, нѣ намѣсто литургія ся четѣхъ часове, кои-то сѧ съставленны нарочно за този день отъ Св. Кирилла Александрійскыя епископъ, въ V вѣкъ. Съдържаніе-то на тѣзи часове е зето отъ нѣкои си псаломы, пророчества и четирѣхъ евангелиста.

Около деветій часъ по пладнѣхъ, кога-то Іисусъ Христосъ умрѣлъ и тѣло-то Му было снето отъ кръстѣхъ-тѣхъ наченва ся вечерня-та. На параміи-тѣхъ, кои-то ся